

Cánh Diều Tuổi Thơ

Phan Nhật Bắc

Con sông hôm nay nước chè hai chảy về mùa cá Đục Tôi dắt theo con Em nhỏ hơn tôi 7 tuổi cầm cái lon và một cái bay của thợ Hồ đi ra bãi cỏ đào Trùn cứ nhìn nơi nào có cứt trùn nhiều thì đào

-Mình đào nhiều thật nhiều Trùn về cho Gà em ăn luôn Con em kể của tôi ,nó theo tôi lang quanh trong xóm đánh Trống hay bắn bi đều có nó tham gia ngồi đó xem chúng tôi chơi có lần thắng bạn tôi đánh một ván Trống nó bay trúng vào đầu em tôi sưng một cục nó khóc nhè cả buổi luôn ,sau này không cho theo nữa

Một lon Trùn đem về cho con Gà con của em tôi ăn phân nửa nó ăn không biết no dù cái bầu diều của nó căng phồng lên như trái Ổi non

Tôi lấy cái cần câu ,chính là cái roi tre mà Ba tôi dùng để đét vào mông Khi của tôi ,cột dây cước với lưới câu vào đi ra phía bờ sông ngồi dưới gốc cây Bần móc mồi câu ,nếu may mắn được chực con thì về chiên giòn hay nấu canh với Cà chua ăn rất ngon cơm mà tôi thì không có tay sát cá ngồi cả tiếng đồng hồ ngủ gục chỉ được có ai con ,trong khi thắng bạn bên cạnh cá ăn lia lịa được hơn chục con ,

-Mày đổi chỗ đi chỗ này ngồi hên cá nhiều ,thắng bạn đổi chỗ ,cho tôi chẳng hên gì hơn trái lại cá Đục bu về phía nó nhiều thêm ,con phía tôi chẳng có con nào

-Thôi mày cho tao ba con đủ năm con về chiên giòn nha ,thắng bạn tên Mạnh gốc Quảng chân hơi vẹo rất hiền đưa tôi 4 con cá như vậy đủ một nồi canh trưa ,nước rút cá không ăn nữa chúng tôi đi về

Con em tôi mừng khi thấy 6 con cá Đục nhà nghèo quá được mấy con cá nó mừng lắm vì cứ ăn Canh khoai môn hoài ngán lắm .Phan Thiết là nơi cá nhiều nhưng khi biển động giông bão thì chợ vắng hoe ,và không có cá ,những con cá khô Éc ,khô Đù ,khan hiếm , và mắc nhiều khi ăn cơm với rau lang luộc chấm mắm kho quẹt ăn cũng hết cơm luôn

Dân nghèo nói đến thịt hiếm khi có ,mỗi tháng ăn được một lần vào ngày Ba tôi lãnh lương là ông về ghé chợ Gò mua chỉ 200gr thịt Heo cả nhà ăn ,cho nên thịt heo là món ăn đặc biệt khi đám giỗ hay Tết còn những ngày thường là cá với rau và cà muối ngâm vào khạp nước mắm nó mặn chát nhưng giòn rụm bởi một chén cơm trắng Gạo lúa mới bỏ vào đó một trái cà Pháo ra sau hè ngồi nhâm nhi rất tuyệt cú mèo ,nếu có mấy Hung thần về nhà tôi rất ngại chạm mặt

Phan Thiết những năm Thanh bình đều có tổ chức thi thả Diều tại sân vận động ,chúng tôi rất thích những con Diều thật to có Sáo thả bay lên không trung tiếng Sáo vi vu lúc bổng lúc Trầm rất hay ,mùi lúa chín từ ruộng gần đó quyện về thơm ngát cả sân Vận động Diều đủ màu sắc đủ chủng loại Diều thùng nó như cái thùng ,Diều Tam giác nó như hình Tam giác và những con Diều làm theo Con ó ,con Công đủ màu sắc mà tôi rất khoái người lớn họ làm rất đẹp và công phu khi bay lên bầu trời lộng gió họ cho tôi cầm sợi dây cũng mãn nguyện lắm rồi

-Anh Tám làm cho em con Diều đi xấu đẹp gì cũng được miễn nó bay lên là em khoái

-Ừ phải có tiền mua giấy màu và sớ lá mới làm được mà tao đâu có tiền

-Mà mày dám chôm tiền của Anh Năm không?

Nghe đến tên Hung Thần này là tôi nhồm đít chưa ăn đòn mà mông tôi nóng ran .

-Thôi em không dám Anh chôm đi

-Sao mày khôn quá vậy .?

-Anh Tám ơi Anh là người Anh thương em nhất .Tôi bơm ông Anh tôi lên mây

Cầm lòng không đậu ,ông nói

-Con Heo đất lạng quạng là bị bể ,để tao kiếm cọng kẽm làm cái móc móc tiền ra mày canh chừng

Ông Anh Năm tôi đi học,và làm thêm bằng cách dạy kèm Toán cho mấy đứa học trò nơi Phố cũng có đồng ra đồng vào sợ ông Tám Quý quái này nên con Heo đất dẫu trên góc gạch tấp lỏ vậy mà ông Anh trên thông Thiên văn dưới đạt Địa lý của tôi lò mò tìm ra móc ra được hai tờ 5 đồng ,xong bỏ lại trên đó

Anh Tám tôi xấu trai đệt nhất trong Anh em ,con út của mẹ lớn tôi chắc đạn được ba tôi hơi yếu vì bị tù CS một thời gian ,nên Anh Tám tôi sanh thiếu tháng ,nhưng ông có tài thủ công và đánh đáo và có đôi chân Phi sa tẩu Thạch nghĩa là đưng chuyện ông biến rất nhanh ,trèo tường leo cây lội sông ,và đá banh

Và là một Diều thủ thứ sinh ,hai ngón tay ông moi tiền của Ba tôi rất nhanh,Ba tôi mất tiền cứ nói mình chưa già mà lần tiền mất hoài nhưng tôi biết thủ phạm là ai nhưng ngu sao nói vì tôi được hối lộ keo dừa món kẹo màu nâu rất thơm ,nhắc đến sao tôi chảy nước miếng

Hai Anh em tôi đi học về vọt qua phố mua giấy màu,tôi có nhiệm vụ vót những cây nan thật nhỏ và tròn rồi lấy nếp làm hồ ,Anh Tám tôi cắt giấy là một cái Diều thùng ba tầng chính giữa có nơi để đèn cầy ,và một cái sáo nhỏ

khi gần xong ông Hung thần thứ 5 đi học về thấy nên hỏi

-Hai đứa tiền đâu tụi bây có mà mua giấy làm Diều

-Dạ Ba cho tôi đắp bữa Anh Tám nháy mắt đồng ý

Anh Năm làm tinh nhưng cũng ngồi xuống phụ giúp có đôi tay của ông con Diều đẹp hơn và nhanh hơn ,đến lúc mua dây cước thì cạn túi ,ông Anh Tám tôi moi tiền thêm thì trời bắt dung gian con Heo đất bị gãy cái tai ,hai đứa loay hoay dán lại tìm màu cho tiếp sơn lên ,tôi có khiếu pha màu nhưng làm sao qua mắt Anh Năm tôi tạm gác hạ hồi viết tiếp

Con Diều Thùng được kết 4 tua vải thật đẹp vào .Tôi đem ra cánh đồng trống với lũ trẻ Anh Tám tôi cầm dây tôi cầm con Diều nói

-Chuẩn bị ,Anh Tám tôi nói

-Phóng rồi chạy

-Tôi tung con Diều lên nó chao đảo một chút rồi no gió bay lên ,Anh Tám tôi chạy vừa chạy vừa giật sớ dây con Diều ổn định tiếng sáo vang lên êm tai

Cột vào gốc rạ đi tìm khoai lang đào trộm nướng ,

Đang lui cui đào trộm khoai lang thì con Diều cột nơi gốc rạ bung gốc nó bay lên cao về hướng sông Cà Ty Tôi và Anh Tám quăng hết những củ khoai vừa moi trộm cho lũ nhỏ chạy theo con Diều ra bờ sông .Con Diều bay tuốt qua Đức Nghĩa rớt xuống mé sông chìm luôn

Tôi và Anh Tám đứng tần ngần chưa xót ,thì sau đó hai thằng nhận mấy cái quất của roi cá Đuối phơi khô của Hung Thần thứ 5 đã phát giác mất tiền

-Chết chạy Bách chạy .Anh Tám tôi lẹ hơn ông biến vào dãy lều nước mắm của ông Ba Cụt

Tội thì chịu trận bị véo tai dẫn về dần một trận no đòn

-Mày pha sơn xóa vết tích hen ngon .Thằng Tám moi tiền của tao hết 30 chục đồng

-Đâu có 15 đồng hè Anh Năm tôi cãi

-Nó lấy 30 chục ,tiền tao để dành để coi phim với bạn gái mà mẽ hết 30 chục mày phải đền 30 cái roi nghe chưa

-Anh đánh em 30 mươi roi xong chôn em luôn đi .Tôi nói trong nước mắt ,

Anh Năm tôi buông roi ôm tôi nói -Tao tha cho mày để tao trị tội thằng Tám

-Tại em xúi Anh Tám Anh đừng đánh Anh Tám nghe mai em xách nước cho Anh Tắm

-Miệng mày dẻo lắm nó xong ông đứng lên lấy con Heo đất xuống nói đừng ăn cắp không tốt hứa với Anh

-Tôi quý xuống xin lỗi và hứa và từ đó về sau Tôi không tham của ai nhưng nhưng ,.....ngộ biến từng quyền

Anh Tám tôi biến hai ngày mới về ông trốn học luôn ,không đi học nửa ba tôi không ép để Ông Tự do lên trời thì lên xuống đất thì xuống .

Có một hôm ông vác về một trái Mìn mà Việt Cộng thường chôn giữa đường nhỏ hơn mìn chống Chiến Xa mà ông nói cái lò nấu ăn .

Làm cả Xóm nhốn nháo báo cho ông Trưởng ấp Trưởng Ấp báo cho Tiểu khu ,Quân Cụ, Quân Cảnh ,lính chạy đến nhà tôi bắt ông về đồn dợt cho một trận ,thì ra ông tắm sông mò được trái mìn mà tụi Du Kích làm rơi lúc chém về sang sông chắc vậy tôi không chắc lắm

Giữa năm lớp Nhì ông bỏ học luôn rồi đi bụi, người ta cho ông vào Trung Tâm giáo hóa Thiếu nhi Thủ Đức cho đến lớn

Vắng Anh Tám thì tôi lêu lổng nơi khác khi tan học ,bạn tôi là những con Còng gió nơi bãi cát hay những con Chim con trong tổ có lần tôi leo lên cây me Tây bắt chim con ,mò tay vào đụng phải cái đầu con rắn nó ăn chim con no quá không cần tôi nuốt chết hú hồn tụt xuống cho lẹ

Đôi khi nhớ Anh Tám tôi ngồi nhìn vạt nắng sau nhà tôi khóc .Và nhớ cánh Diều ông làm cho tôi

-Anh khóc hả con em tôi đi ra ngồi xuống thủ thỉ Anh Tám đi mất luôn hả Anh Mười ?

-Anh không biết, đôi mắt thơ ngây của em gái tôi nó nhìn ra đầu ngõ như tìm Anh Tám ,căn nhà vắng người chỉ còn hai Anh em phía sau đàn Vịt về đòi ăn trên mé sông ,con em của tôi lấy cơm nguội trộn với vỏ dưa hấu băm nhuyễn đem ra cho đàn Vịt ,đàn Vịt này là cả một gia tài của mẹ kể tôi nuôi để bán lấy tiền cho ba ngày Tết

Trong một cái Xóm gần con sông có một cái lò sát sinh ,và những trại đóng ghe nhiều lúc chúng tôi đi xem ông Mười què đập đầu Trâu ,trước khi đập ông thấp nhang vái tứ phương nói là mình vì miếng ăn phải làm chuyện này ,tôi không dám xem khi thấy con Trâu già bị kéo cột mũi xuống cái khoen sắt nước mắt nó chảy dài và tiếng đập cùng tiếng đếm của đám con nít 125 nhất búa nó khuyu xuống rống lên tôi bật tai chạy về nhà ,ông Năm Ón là chủ cái lò sát sinh này và ông cũng giết Heo luôn sau này khi tôi đi xa về nghe kể lại lúc cuối đời ông điên loạn vì bị Đổ Máu đánh tư sản ,ông rất giàu có lò bánh mì tên Mỹ Hương dưới dốc cầu Mỹ .

Xóm tôi những thanh niên đủ tuổi đã đi lính họ đi lính biệt kích Mỹ rất nhiều vì lương cao và Nhảy dù ,Biệt Động Quân không có ông nào sống thọ nếu sống Hùng quan tài về lai rai những vành khăn tang bắt đầu quấn lên những đứa bé vô tư ,và thiếu phụ còn rất trẻ

Tôi bớt quậy phá đi học vở với ông Thầy có một hàm răng vàng chóc dưới ty Thanh niên mỗi đêm tên Trần Ngọc Thiều bạn ông già tôi hai ông biết nhau lúc trong Quốc dân Đảng, lúc nào rảnh thì ông già tôi dạy thêm võ Cổ truyền cho tôi và mấy đứa bạn nếu tụi nó thích ,tôi học tạp nhạp ai dạy tôi cũng học ,những thế tấn công ,và những đòn hiểm của những ông bạn của Ba tôi gốc miền Trung ,có những đòn rất hay tôi có khiếu đánh lộn nên học đâu nhớ đó khiến ông già tôi sợ vài năm nữa tôi sẽ trở thành dân Anh chị ,ông đem một cuốn sách thuốc của một ông Thầy nào đó Đông Y yếu lược Toàn khoa rất dày cả ngàn trang đầu cuốn sách có câu học Nho hành Y nói tôi học nghề thuốc và cuốn sách Minh tâm bửu giám để học thêm chữ Nho

Tôi ngán ngẩm luôn nuốt không vô mấy câu Tử viết vi Thiện giả chi dĩ ,Nhơn chi sơ tánh bốn Thiện Thấy tôi lơ mồi ông già tôi lắc đầu không ép học ,nhưng phía sau cuốn sách có một phần dạy phương pháp Đạo dẫn rất hay, tôi mê truyện chường nên thích những Củ thiên niên Tuyết Sâm,uống vào thêm 100 thành công lực ,hay những bí quyết đánh huyết đạo ,luyện công Thiết sa chường ,tôi đem Cát về trộn Châu sa Thần xa nung lên bếp mỗi sáng sớm chọt đâm những ngón tay vào đó ngón tay bẻ ra như dùi đục khi nào đâm thủng trái Dưa hấu mới ngừng tập

,chưa đâu bỏ đá vào ba lô rồi nhảy lên từ cái hố cá nhân hai thằng tôi và Sơn hi hục đào mấy ngày luôn nhảy luyện mỗi ngày khi bỏ đá ra thân thể chúng tôi nhẹ ,đá những đòn chân bay ngang rất lẹ và đẹp .

Ngoài những buổi lang thang trên bến sông với nhóm bạn bè ,gặp mấy ông già xứ Quảng dạy thêm vài thế bí truyền chẳng hạn

Năm 1965 Ông Hưng thần thứ 5 dẫn người yêu về ra mắt ,rồi thành bà chị dâu của tôi luôn Hưng Thần đi lính học tại Thủ Đức bỏ bà chị dâu còn trẻ ở nhà bà nhập bọn với bầy con gái tuổi của bà quậy tới bến luôn tôi là người phải theo sát bà để làm gián điệp nếu bà nói chuyện với trai ,may mà không có chuyện gì xảy ra vì bà ham vui thôi Anh Năm ra trường chọn đơn vị ở một đơn vị Biệt Động Quân biên phòng gửi bà vợ lại nhà để gia đình tôi nuôi vì cũng sắp có con, đưa bé gái chào đời thì tôi giả từ bạn bè và cánh đồng tuổi thơ đi nơi khác ,ngày Tôi đi thẳng Sơn làm Thơ tiễn bạn

Tôi chỉ còn nhớ hai câu sau cùng

-Tao mà đêm ngủ gác chân

-Mai mà đi lính để tao nổi buồn

Những đêm ở Vũng Tàu nhớ Phan Thiết nhớ dòng sông nhớ trường Tiểu học Phú Trinh có Cây Phượng già và lu nước mưa cho học sinh uống ,và ông Cai chân thấp chân cao đánh keng vào lớp Tôi cũng khóc chó bộ khi Ba tôi đi về. Trường Thiếu Sinh Quân cán bộ họ rất nghiêm.

Tôi muốn chạy ra đi về nơi này là một trại lính tất cả đều vô khuôn ,không lêu lổng như ngoài đời ,nhưng thời gian tôi quen dần có thêm đứa bạn mới nơi Tiểu Đoàn Quang Trung nói tiếng Sài gòn ,tiếng Nẫu Tiếng Bắc kỳ đón dễ thương.

Tôi quên mất bờ sông Chó ngáp và những tiếng cười giòn tan của bạn bè trai gái nô đùa trên con sông Cà Ty nhất là con gái ,môi bắt đầu hồng má hây hây đỏ biết nhìn lén mấy củ từ của bọn tôi rồi đỏ mặt bên cái giếng khi chúng tôi lên tắm lại nước ngọt cởi quần đùi ra vắt cho mau khô Tôi nghe nói khi Pháp còn cũng có nhận các đứa Thiếu Sinh Quân gái và 10 tuổi ,không biết có đúng không

Nhưng năm 1954 tất cả Trường Thiếu Sinh Quân trên mọi miền Đất nước dời về Mỹ Tho Tổng Thống Ngô Đình Diệm ra lệnh gom lại 6 Trường Thiếu Sinh Quân dời về Vũng Tàu .

Và chỉ thị của Đại Tướng Lê Văn Tỵ ,ngân khoản trích từ Quân Đội vì Trường TSQ không có trong danh sách nhận viện trợ của Mỹ .Rất cảm ơn vị Tổng Thống này và Quân Đội Đại Hàn đã gửi các Võ sư đến dạy Thái Cực Đạo cho học viên từ năm 1965 đến năm 1971

Thanh kiếm trên nền trời màu xanh với ba ngôi sao sáng trên trời. Dưới chuôi kiếm có Ba Chữ Nhân,Trí Dũng Logo của Trường TSQ có nghĩa như sau

Nhân là người được tôi luyện trong môi trường Đạo đức

Trí là bộ óc thông minh hiểu biết ,phán đoán người và việc

Dũng là sự can trường chấp nhận những gian nguy để phục vụ cho Tổ Quốc Việt Nam không yếu hèn bạc nhược

Đời tôi giờ trong tay chính phủ nuôi dưỡng Trường là nhà cán bộ trường là người thân không còn sự chọn lựa nào khác ,những kỳ Hè nếu được phép theo thằng Linh hay Phúc về nhà nó chơi Ba Mẹ nó coi như một đứa con trong gia đình ,hay lên Phòng 6 BTM chơi vì Ông già nó làm lớn nơi đây,

Chúng tôi lớn dần theo năm tháng với Chiến tranh bùng phát nhưng tuổi trẻ vô tư

Ăn và học Tôi không quậy phá chăm chỉ học

Tôi nhớ năm 1969 Chị Ba tôi xuất hiện nơi văn phòng ông Trung tá Nguyễn Văn Kiên với Anh rể tôi thăm tôi ,người chị tôi chỉ nghe nói và qua thư từ lúc đó chị ở Pleiku bà lại móc bóp cho tiền rồi khóc nhìn thằng em bà nói lúc nhỏ chuyên móc đất ăn rồi ngủ bên gốc gốc Bần 4 năm sau 1973 Tôi đi phép không về Phan Thiết lại đi ra Quảng Ngãi thăm vợ chồng chị Quê Mẹ của

tôi ,thì nhìn lên bàn thờ thẳng cháu tôi ngồi lên đó lúc 19 tuổi Hạ Sĩ Quan Sư đoàn 2 Ánh mắt chị tôi nhìn xa xăm chắc bà nhớ con

Vừa ló đầu thăm ông Chú họ có ngôi nhà lầu lớn phía sau Ty Xã hội thì bị Quân Cảnh hỏi giấy tờ vì thấy tôi lớ ngớ ông này đưa tôi về đồn Quân cảnh gần đó đóng một cái mộc đỏ chói Một ông đồng cấp đi ra nói

- Ông về lại đơn vị đi Ông Lê bá Khiếu khó lắm vì địa chỉ nghỉ phép ở Phan Thiết ,

-Cho tôi thời gian thăm mấy thằng bạn ở Bệnh Viện 1 Dã Chiến chứ ông sao khó quá Thiếu quý

-Mẹ lính Kon Tum ba gai ông sĩ quan mà không gom ống quần tóc thì dài thôi lẹ đi nếu mai gặp tôi nhất ông luôn

Đến Bệnh viện 1 Dã chiến gặp mấy ông bạn kéo nhau đi uống cà phê ,ăn châu phở là xong tụi nó đưa tôi ra xe nói- Mày muốn tụi tao can thiệp không ?

-Thôi nhìn mấy ông Quân Cảnh nơi này có thứ quá ,ở Kon Tum mấy ông Quân Cảnh chẳng dám đụng tụi tao. Thôi tao còn mấy ngày ghé Quy Nhơn tán gái

Về đến đến Đèo Bình Đê ranh giới Bình Định thì Sư Đoàn 22 đang đánh nhau với tụi Sư Đoàn 3 Sao vàng của Bắc quân lại kẹt xe ,tôi nản quá xuống xe men theo đường thông thủy với toán lính thì Việt cộng bắn xối xả.

Tôi chạy té lên té xuống mấy ông lính tác chiến nhìn tôi cười , thoát nạn một đoạn đường vài trăm thước mà Tử Thần đầy rẫy luôn Bắc quân nã Đại liên và cối xuống đồng ruộng trống vô phước là chết ngay ,

Chạy đến chiếc xe Cứu thương của Tiểu Đoàn 22 Quân y tìm cách về Quy Nhơn ,gặp lại ông Bác sĩ gốc Thiếu Sinh Quân năm 1972 nay đeo lon Đại úy

-Sao ông còn nơi này Bác sĩ ?đã lên Đại úy tìm bệnh xá hay nơi An toàn trú thân chờ Hòa Bình mở phòng mạch kiếm tiền chớ đàn Anh tôi nói với ông

-Khà khà tao, tao làm đơn xin chuyển về Cục Quân y nhưng bị đim,cuối tháng tao đi phép về đó quây với ông Phạm Hà Thanh Cục trưởng Cục Quân y rồi tính còn Em

-Sao lộn vào đây ?Ông gọi tôi bằng em thân thương

-Em ra Quảng Ngãi thăm bà chị thứ 3

-Rảnh đêm nay lai rai với Anh

-Dạ anh em không vội lắm ,em đi với đàn anh đêm nay

Bác sĩ Hùng mồ côi học tại Trường TSQ Năm 1957 sau này Anh học y khoa bị trưng tập vào khóa 18 Quân y ,nhậu thịt nào cũng chơi không nề hà ,hai anh em tôi lên chiếc xe Jeep Hồng Thập tự ông lái ,với hai ông Y tá cũng dân nước mắt gặp tôi hai ông cùng Quê mừng hóm , ra một cái quán gần cầu Trinh Minh Thế lúc xưa ,người thiếu phụ năm nào đã đi mất cái quán một cô gái khác làm chủ ,Cô gái có ánh mắt sắc như dao ,khi thấy chúng tôi đi xuống từ chiếc xe Ambulance -Anh mình đi quá khác con bé này nhìn ghê quá không khéo Việt Cộng nằm vùng tôi nói với Bác sĩ Hùng

-Chú mày nhất quá ,thôi anh chịu em ,chúng tôi 3 người lội sang quán khác Chiếc xe jeep người tài xế ở lại trông coi sợ bị gài lựu đạn Thành Phố này lắm Đặc Công Việt cộng chúng có mặt khắp nơi ,Lai rai cho bớt nổi sần hết một chai rượu Pháp tôi giành trả tiền

-Để Anh Chú mày đừng lo tao vừa lãnh lương Bác sĩ Đại úy dư sức lo cho em ok

-Dạ Anh làm lớn thì làm láo đàn em tuân lệnh ,hơi chuẩn choáng men rượu , Anh em tụi tôi đi tìm gái , vào một cái động đường Võ Tánh .

-Dạ em bảo bảo mấy em này mới , chúng tôi bẻ cổ áo dấu lon lá, nên dưới ánh đèn mờ không ai thấy ,hai đứa con gái nói tiếng Tuy Hoà sáng sủa , còn rất trẻ

-Đi tắm đi mấy em tụi anh muốn các em sạch sẽ

-Trời nẫu khó quá ,chúng em tép hồi trưa

-Tép lại tôi nhái tiếng Nẫu.

Đời lính không biết ngày mai ra sao vui đêm nay đi đàn Anh ,người Y tá Trung sĩ canh đờ cho hai đứa tôi bện, ông không chơi vì vợ ông đang ở Quy Nhơn nên không thềm của lạ Lính không thềm của lạ mới là lạ tôi cười nói

Tôi mày mò trên thân xác người con gái tuổi đời khoảng 17 ,nó nhột nói

-Nẫu làm cái gì dzấy ?

-Kkk thì Anh mân mê trên đời núi Tuy Hoà

Tiếng thở của tôi và tiếng nấc của con bé no Hair phía dưới ,tôi dập liên hồi rồi ngã gục như một cây chuối

-Chèn ui ,Nẫu mần em ra luôn phê hén ...

Chia tay đàn Anh tôi về với chiếc xe jeep cứu thương ,Chiếc xe Hồng thập tự thả tôi xuống đường Võ Tánh

Tôi lại lang thang ra bãi biển đến cái quán năm xưa thì không còn ,chợt nhớ đến người thiếu phụ và chai Napoleon , và tiếng thở dài bãi cát ,hàng cây Dương liễu còn đó người xưa đi mất

Đến Trường Sư Phạm tìm cô bé gặp trên chuyến xe đò đi Quảng Ngãi nàng mừng rỡ giới thiệu với bạn bè ,tìm hiểu thì cô này bạn em con ông Chú họ tôi ở Quảng Ngãi ,buổi tối đi chơi với nhau la cà một chút các cô giáo tương lai không để gì để tay tôi tháy máy ,nó tê cứng trong túi quần lính .

Về trả phép vừa đúng ngày ông DR Khải nhìn tôi ngạc nhiên

-Sao lại có con dấu Đồn Quân Cảnh Quảng Ngãi trên này Ông cầm tờ giấy phép nói

-Dạ Em về đó thăm Chị em Bác Sĩ

-He ,thôi Anh không về trại Sĩ Quan nữa lên phòng Hồi sinh làm việc nhé Hòa Bình rồi chắc những Sĩ Quan có 3 ngày trọng cấm trở lên sẽ trả về Đơn vị 2 Quản trị chờ quyết định giải ngũ lệnh cho lính ngành. Tôi không cứu được Anh

Chào sếp của tôi xong tôi đi ra, đến phòng Nhân viên tìm Hồ sơ Quân Bạ của mình, thì họ không cho,tôi chửi thề

-Mẹ tôi vác ba lô về phòng Hồi sinh nhìn con học sinh thi rớt Tú tài Năm tênh hênh không mảnh vải che thân ,bị súc ruột nó uống mấy viên thuốc Chloroquine tự tử ngắt ngư ,đem vào Y tá lột hết áo quần cho mát mẻ

-Các ông lấy mền đắp lại ,để người ta tô hô như vầy không được

-Kệ nó để đứa khác thấy mà sợ ,ông mới về không biết tụi con nhà Địa Chủ Phương Hòa hư lắm ,mẹ con gái thi rớt thì học lại có gì mà nặng lên thế

Tôi lắc đầu đi ra , lúc này thương binh ít vì Hiệp Định đã ký ,bên nào giành đất dành dân được thì treo lá cờ Vàng ba sọc đỏ , thì đến tối Tụi Bắc Quân mò về lấy treo cờ máu lên ,cứ thay phiên mấy ông người Thượng nói

-Thằng cán bộ nó về nói Cờ Ba que tay sai Mỹ không cho treo

-Thằng Quốc Gia cũng nói Cờ Máu giết người theo Tàu lấy xuống bây giờ tao treo luôn hai lá cờ thôi

Nơi cái quán Bún bò Huế mấy ông Sinh viên sĩ quan Thủ Đức đi làm Công tác Dân sự vụ sau ngày ngưng bắn chiếu cố con gái ông Thượng sĩ già của đơn vị tôi một cách nồng nhiệt ,ông già lựu đạn này đang kén rể thằng nào phải môn đăng hộ đối mới có danh sách.

Tôi ăn cái quán này thường xuyên chuyên viên ghi sổ tới tháng lãnh lương ông Thượng sĩ già cầm cái sổ Táo quân ra đọc từng tên ăn bao nhiêu tô bún ,ngày nào có chữ ký của người ăn chịu .

Tôi đứng đầu tiên trong sổ Táo Quân này tôi không cua con gái ông ,khi có dịp ông già lựu đạn bận công việc gì đó ,cô ta đem ra hàng chục lá thư Tình của mấy Chuẩn quai Chảo đọc cho tôi nghe khi vắng khách .

Công nhận mấy bố này viết thư rất mùi,một hôm các Quan Sinh viên đụng độ với mấy ông Biệt Động Quân đang học khóa CC1 Quân y do Bệnh viện tôi dạy ,Súng M16 nổ chát chúa. Một ông

B Đ Q nhanh trí chụp nòng súng đưa lên bàn tay ông phỏng hết 30 mươi viên đạn thay vì bắn vào các Quan Thủ Đức bay lên trời .

Không biết ông khóa sinh BĐQ này lấy súng từ đâu vì luật không cho đem súng khi nhập học
Mấy Quan Sinh viên Thủ Đức rút lui nhường sân cho Biệt Động Quân ,chúng tôi rất ngán mấy
Hung Thần này từ Quan cho đến Lính ,có một ông Quan Biệt Động Quân chở bạn bị thương chạy
vào Bệnh viện không dừng nơi trạm gác ,còn đòi bắn ông lính gác cổng vì ông chặn họ lại theo
lệnh trên khám tất cả xe Quân sự vào để súng đạn tại trạm gác mới được vào
Sau này chúng tôi không mặn mà với các Hung Thần này chỉ làm theo trách nhiệm của người
Quân y trong thời Chinh chiến
Còn tôi thì tôi né khi các ông nhậu say bắn nhau ,để y tá lo

Con nít ở Kon Tum không thấy chơi Diều ,tuổi Thơ của họ dường như khép kín trong các ngôi
Làng nhiều trái cây chắc họ có trò chơi khác.

Tôi làm một con Diều cá Liệt vẻ mắt gấn râu, thả bay nơi sân nhà đám con nít rất khoái chúng nói
lần đầu tiên chúng thấy.

Tôi lại hì hục làm cho mỗi đứa một con khi không trực cánh Diều không tiếng sáo nhưng trong
tôi còn nghe tiếng sáo Diều ngày nào của Anh Tám tôi làm cho tôi bay trên cánh đồng sau mùa
gặt

Mấy mươi năm sau .Tôi nhớ Anh Tám tôi người nằm xuống không yên giấc khi tụi Ân cướp vào
giải tỏa Nghĩa trang Lính trên Phi Trường Phan Thiết và Quân y viện Đoàn Mạnh Hoạch thành
nhà máy làm Hạt Điều

Mộ Anh tôi và Ba tôi phải di dời lên gần Lầu ông Hoàng để hai Cha con cùng ngắm trăng với những
gót chân của Thi Nhân Hàn Mặc Tử từng đến đây với Mộng Cầm

-Anh Tám ui ,Em nhớ Anh và nhớ những trận đòn hai Anh em mình có ăn có chịu ,và một đêm đi
bụi ở Sài gòn lúc em 8 tuổi giờ hiện về trong trí óc xế chiều của em

-Anh đi vùng 5 sớm chắc chưa biết mùi đàn bà ,Tôi còn nhớ gặp ông nơi khu gia binh Trung Đoàn
42 ông say bét nhè ôm vác một cái bao cát có mấy trứng hột vịt lộn và vài chai bia 33 chân đá
Nam chân đá Bắc ,từ xa trên xe đưa đón nhân viên từ phố lên Thành Đất Pha Bệnh viện tôi nằm
trong khu nhiều căn cứ Quân sự ,nhìn dáng là biết ông Anh tôi ngay

-Trời Anh Tám tôi xin tài xế cho tôi xuống

-Mày làm gì ở đây ?Tao tưởng mày còn ở Vũng Tàu ,tuy có hơi men nhưng ông nhận ra tôi ngay

-Anh Tám em tìm được Chị Bảy rồi đang ở trong khu Gia Binh gần đây mình đi bộ về cho
Chị mừng ,ủa Anh đi Nghĩa Quân đang gác nhà máy Nước mà

-Tao bị đôn quân vì không có tiền lo lót cho mấy quan lớn má tụi nó ,nước mà mất cũng
do mấy Cha này tin tao đi

-Còn mày sao lên xứ Thượng này bộ hết nơi hả mày. Ba già rồi đi hết trơn bộ mày không
thương ông sao?

Tôi làm thinh để ông nói mấy khi được nghe Anh Tám tôi thuyết Pháp

Tôi không ngờ Anh Tám tôi bây giờ biết nhiều hơn những bộ bài và sòng bài của ông

Bà Chị thứ 7 của tôi không tin được có ngày ba Chị em chúng tôi gặp nhau trên đất Kon Tum

Chồng bà từng đánh nhau với Anh Tám tôi vì bài bạc ông Anh rể bóp cổ ông em vợ trên Căn cứ 5
vì chơi gian lận bây giờ nhìn nhau cười trừ

Những thiếu phụ còn son trẻ ăn ở không chờ lương chồng trong Khu Gia Binh ,tối đến thì chơi
bài tứ sắc đôi mắt lúc nào cũng lừ đừ như trâu đực .

Tôi rất sợ những ánh mắt như trái Hỏa châu đó ,nhưng khoái nghe mấy bà nói tục tâm lý mà lúc
này tôi còn rất trẻ ,nhiều bà đo mao với nhau xem ai dài ngắn tôi á khẩu mấy ngày luôn khi đi
chạm mặt

-Thằng em bà Thiếu quý đẹp chai ghê bà Bảy trẻ quá tui phái à ghen
 -Bà đừng tới nó tui chơi bà tới bến luôn ,cái nào ăn thì ăn cúng thì cúng nó là đồ cúng, em tui nghe chưa
 -Trời nghe bà Chị lưu linh lạc địa của tôi nói mà tôi rùng mình ,Bà Chị thứ Bảy này bị ba tôi bỏ lại Biên Hòa lớn lên đi làm ở Mỹ bà ăn nói bạt mạng,và rất hận Ba tôi bà xăm nơi cánh tay Phụ Tử bắt chi giao (Cha con khời nhìn nhau) bằng chữ Tàu . bà hút thuốc Kool nên có tên là Hạnh Kool nói tiếng Anh như gió như
 -No star where (không sao đâu) .May mắn cho tôi thoát khỏi tay các Nhện đen
 .Trung Đoàn 42 Bị te tua nơi Tân Cảnh rút về Quy Nhơn bỏ cái khu Gia Bình hoang tàn, mấy cây Mía sau nhà Chị Tôi không có mấy bà tưới bằng Ấm mô nhắc tàn lụi .Chị Bảy tôi nhắc lại khi tôi gặp bà
 -Con Nhung đó Em nhớ không? nó kết mày quá mạng luôn không có Chị ,nó mần thịt mày luôn hén ,nó lẳng nhất khu Gia Bình ,mụ nội Chồng nó vừa mất tích một tháng nó lãnh tiền xong là lấy thằng bạn chồng nó ai dè năm 1974 trả Tù Binh tại Thanh An chồng nó còn sống nhản trở về nó nói
 -Anh Ba Tri ơi sao Anh không nhắn tin trên Đài Gươm Thiêng Ái Quốc là Anh còn sống ,cho em chờ như ông Đại tá Thọ gì đó
 -Trời mụ làm tôi như có thứ lảm dẩy , Đài đó đâu có nhắn tin Tù Binh VNCH đâu ?
 -Mà thôi bà lấy chồng cho tui thằng Cu ,để tui đem về Nội nuôi
 -Ấy đâu có được Cha nội , Anh có công Cày ruộng Tui có Công cấy lúa mang nặng đẻ đau ,chứ bộ ,tui tính dầy ghen Anh rảnh thì thăm nó mỗi tuần lúc chồng tui đi Hành Quân ,chứ 'nó ở nhà không được
 Nghe Chị Bảy kể lại ,tôi chợt nhớ bà này .Chuyên viên đo Mao ,lông tay bà rất nhiều nên Sinh lý rất mạnh đàn ông ai mà yếu thì ngã ngựa ngay ,chuyện xưa rồi nay viết lại để nhớ khi về già Nơi Vùng 5 Anh Tám tôi chắc giờ này cũng lên Thượng sĩ chờ em nhé ,phải có Anh em mới không bị ăn hiếp như người ta nói Ma cũ ăn hiếp Ma mới
 -Đường còn dài nhưng chân cứng đá mềm ,chỉ còn vài cây số nữa Anh Tám ui
 Cánh Diều tuổi Thơ mãi mãi rất dễ thương trong Tôi./.

Phan Nhật Bắc 2022

Kính mời đọc thêm những truyện khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/PhanNhatBac.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9000 TÁC PHẨM